A 49a/49

"S. H. C. League"

Series No.128] [July.

ആത്മാവിന്റെ അമൂർത്തത

"Jubilee Memorial Press"
Mangalapuzha Seminary.
ALWAYE.
1932.

ഇവിടെ വില്പനയുള്ള പുസ്തകങ്ങൾ.

	ക.	ണ.	പൈ
ദൈവയോഗം.	൩	൨	൩
സുകുമാരവിചാരം.	൦	൨	൦
ദാമ്പത്യമാതൃക.	൦	൧	൦
തിരുഹൃദയാനുകരണം.	൧	൧൪	൦
ദിവ്യകാരുണ്യഭക്തൻ	൦	൧൨	൦
എന്റെ കർബാനപുസ്തകം.	൦	൦	൯
വേദപുസ്തകം (രാജാക്കന്മാർ.)	൧	൦	൦
ശുദ്ധീകരണസ്ഥലവും ആത്മാക്കളും	൦	൧൪	൦
തത്വവാദി.	൦	൭	൦
ലേഖനമാലിക.	൦	൧	൦
ചിന്താമാലിക.	൦	൧൧	൦
ഗുരോപദേശിക	൦	൭	൦
ആനന്ദകൗമുദി.	൦	൩	൧൧
ശ്രീയേശുസന്ദേശം.	൦	൪	൦
പരമപുരുഷാർത്ഥം	൧	൦	൦
സമയനിർണ്ണയം.	൦	൭	൦
വി. ശിവഗിരിസ് സഹദായോടുള്ള നവനാൾ	൦	൦	൯
പ്രോട്ടസ്റ്റാന്റു മഹാന്മാരുടെ മേരീസ്തുക്കൾ	൦	൧൧	൦

മനുഷ്യപുത്രൻ

(പരിഷ്കരിച്ച രണ്ടാം പതിപ്പു)

റവ. പ്ലാസിഡ് ഹാൽട്ട് എസ്. എം. അവർകളാൽ വിരചിതമായ "Son of Man" എന്ന സുപ്രസിദ്ധ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ തർജ്ജമ. ക്രിസ്തുവിന്റെ ആഗമനത്തിനുള്ള ഒരുക്കങ്ങൾ, അവിടുത്തെ ജനനം, അവിടുന്നു നിർവഹിച്ച രക്ഷാകരകൃത്യങ്ങൾ ഇവയെപ്പറ്റി ശാസ്ത്രീയമായ രീതിയിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്ന ഒരു വിശിഷ്ടകൃതി കത്തോലിക്കാസഭയുടെ ഉപദേശങ്ങളെക്കുറിച്ച് അകത്തോലിക്കർക്കും അവിശ്വാസികൾക്കും ഉള്ള തെറ്റിദ്ധാരണകൾക്കു സയുക്തികമായ സമാധാനം നൽകുന്ന ഒരു നവീനഗ്രന്ഥം. പരിഷ്കരിച്ച രണ്ടാംപതിപ്പു ഇതാതയ്യാറായിവരുന്നു. ആവശ്യക്കാർ ഉടനെ അപേക്ഷിക്കുക. വില ഏക. മാത്രം.

St. Antony's Monastery
Thrissur
South India

വിശ്വാസത്തിന്റെ ആധാരം

ആത്മാവിന്റെ അമൃത്ത.

The Spirituality of the Soul

(Rev. Fr. Joseph Pareyil.)

പിറന്നാൾ പണ്ടേയ്ക്കുപണ്ടേ അനാത്മവാദത്തിനടിമയായി തീർന്നിരിക്കയാണെന്നു് അയാളുമായുള്ള സംഭാഷണം മുഖാന്തരം മാതൃവിനു മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞു. ഉത്തരധ്രുവ സഞ്ചാരിയായ 'നാൻ സെൻറെ' (Nansen) "രാവിലും മഞ്ഞിലും" (In Night and Ice) എന്ന സുപ്രസിദ്ധഗ്രന്ഥം തൽക്കാലം ആ ബാലതാരികനു ലഭിക്കയുണ്ടായി. വിശ്വവിശ്രുതനായ ആ വീരപുരുഷന്റെ നേർക്കുള്ള ബഹുമാനംമൂലം ഉത്തരോത്തരം ഉയർന്നുകൊണ്ടിരുന്ന ഉന്മേഷത്തോടും ഉത്സാഹത്തോടുംകൂടി അയാൾ ആ ഗ്രന്ഥം ഒഴിവുള്ളപ്പോഴൊക്കെയും വായിച്ചു. "അനാത്മവാദതമസം മനുഷ്യഹൃദയത്തിൽ സ്ഥലം പിടിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ അതു് ശിശിരകാലത്തെ ഉത്തരധ്രുവം കണക്കു് ഇരുളടഞ്ഞും തണുവുനിറഞ്ഞും ആപൽക്കരമായി ഭവിക്കുന്നു." എന്നുള്ള വിചാരം അതു വായിച്ചപ്പോൾ അയാളുടെ മനസ്സിൽ ഗാഢമായി പതിഞ്ഞു. ഇരുളിൽ നിന്നും മഞ്ഞിൽനിന്നും പ്രകാശത്തിലേയ്ക്കും ജീവങ്കലേയ്ക്കും വഴി കാണിച്ചുകൊടുത്തു് സ്നേഹിതനെ പ്രസ്തുത വിപത്തിൽനിന്നു രക്ഷിക്കേണ്ടതു തന്റെ കർത്തവ്യമാണെന്നു് അയാൾക്കു തോന്നി. മാതൃപരിക്ഷയിൽ മേലുന്നതിലേയ്ക്കായി ഉത്സാഹപൂർവ്വം പരിശ്രമിച്ചിരുന്നു. തന്നിൽ അതിവകൗതുകം ജനിപ്പിച്ചിരുന്ന തത്വശാസ്ത്രപഠനത്തിനായി അധികസമയം ചിലവഴിക്കുവാൻ അയാൾക്കു നിവൃാഹമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ആദ്യമായി ആത്മാവിന്റെ അമൃത്ത

"Bases of Belief" എന്ന I. C. T. S. പ്രസിദ്ധീകരണത്തിലെ മൂന്നാം അദ്ധ്യായത്തിന്റെ സ്വതന്ത്ര രൂപാന്തരം.

(Spirituality) യെപ്പറ്റി അനിഷേധ്യമായ തെളിവുകൾ ശേഖരിക്കുവാൻ അയാൾ തീർച്ചപ്പെടുത്തി. ഈശ്വരാസ്തിക്യത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ന്യായങ്ങൾ ആരായുക പിന്നീടാവാമെന്നുവച്ചു. എന്നാൽ ഇതുകൊണ്ടു ഫലമൊന്നുമുണ്ടായില്ല. മത തത്വങ്ങളെ പഠിപ്പിച്ചുവന്ന അയാളുടെ ഉപാദ്ധ്യായൻ രോഗബാധിതനായിത്തീർന്നതിനാൽ ചികിത്സാർത്ഥം എവിടെയൊ പോയിരുന്നു. ക്രിസ്മസ് ഒഴിവുകാലം അടുത്തിരുന്നുവെങ്കിലും പ്രസ്തുത കാര്യനിർവ്വഹണത്തിനായി അയാൾ ഒരു ഉപായവും കണ്ടില്ല. ഈ ഘട്ടത്തിൽ സ്നേഹിതൻ ജെയിംസിന്റെ പക്കൽനിന്ന് അവസരോചിതമായി ഒരു കത്തു ലഭിച്ചു. "ഉടനെ ഇങ്ങോട്ടു പുറപ്പെടുക. എന്റെ മാതുലൻ പ്രൊഫെസർ ഫ്റാൻസിസ് ഇതാ ഇവിടെ എത്തിയിരിക്കുന്നു. ആ വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ച് നമുക്കു അദ്ദേഹത്തോടു ആലോചിക്കാം." ഇപ്രകാരം അതിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നു. സംഗതികളുടെ പാരമാർത്ഥ്യം നല്ലതിൻവണ്ണം ഗ്രഹിച്ചിരുന്ന മാതൃവിന്റെ മാതാപിതാക്കന്മാർ സന്തോഷസമേതം, മകനു പോകുവാൻ അനുമതി നൽകി. താമസംവിനാ അയാൾ ജേയിംസിന്റെ പക്കലേയ്ക്കു പുറപ്പെട്ട് അവരിരുവരുമൊരുമിച്ച് ഫ്റാൻസിനെ ചെന്നു കാണുകയും, കുശല പ്രശ്നാനന്തരം വാദവിഷയത്തിൽ പ്രവേശിക്കുകയുംചെയ്തു.

മാതൃ. പ്രൊഫസറെ, ഞങ്ങളിപ്പോൾ ഒരു ധർമ്മ സങ്കടത്തിൽപ്പെട്ടുഴലുകയാണു്. എന്തു ചെയ്യേണ്ടു എന്നു് ഞങ്ങൾക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. ഈ ഘട്ടത്തിൽ അവിടുന്നല്ലാതെ ഞങ്ങൾക്കു് ഇതര ശരണമില്ല.

അനന്തരം മാതൃ തന്റെ സ്നേഹിതൻ പിറന്നുമായുണ്ടായ സകല സംഭവങ്ങളും സവിസ്തരം പറഞ്ഞു കേൾപ്പിച്ചു.

വാസ്തവം പറഞ്ഞാൽ ഈ വാദവിഷയം സംബന്ധിച്ചു നമ്മുടെ നിലയൊന്നു വേറെതന്നെയായിരിക്കണം. അനാത്മവാദമാകുന്ന ചെള്ളക്കുഴിയിൽനിന്നു ആത്മവാദത്തിലേയ്ക്കു നമ്മെത്തന്നെ ഉദ്ധരിക്കേണ്ട ആവശ്യം നമുക്കില്ല. എന്നാൽ അരുപിയുടെ മഹനീയ സിംഹാസനത്തിൽനിന്നും മൃഗതുല്യമാകുന്ന മഹാഗർത്തത്തി

ലേയ്ക്കു നമ്മെ തള്ളിയിടുവാനാണ് നിങ്ങളുടെ അനാത്മവാദി ശ്രമിക്കുന്നതു്. അനേക നൂറ്റാണ്ടുകളായി പ്രകാശവും ജീവനും നിഷേധം വാണിരുന്ന സ്ഥലത്തുനിന്നു് അവയെ ബഹിഷ്കരിക്കണമെന്നാണ് അയാളുടെ ഉദ്ദേശ്യം. ഏതായാലും നമുക്കു് തൽക്കാലം എതിർവാദങ്ങളെ തടഞ്ഞു നിന്നാൽ മതി. യുക്ത്യനുസാരമായ തെളിവുകൾകൊണ്ടുതന്നെ നമ്മുടെ വാദത്തെ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനു് ഈ നില ഒരു പ്രതിബന്ധമായിരിക്കയുമില്ല. അതിനാൽ നമുക്കു് ഈ നിലയിൽ പുറപ്പെടാം.

മാന്യ. ഞാൻ ആദ്യമായിട്ടൊന്നു ചോദിച്ചു കൊള്ളട്ടെ. സംഗതിയുടെ യാഥാർത്ഥ്യം അങ്ങു പറഞ്ഞവിധമാണെങ്കിലും അനാത്മവാദത്തിന്റെ കൊടിയിൻകീഴ് നിന്നു പടവെട്ടാൻ ഇത്രയധികം പേർ സന്നദ്ധരാകുന്നതെങ്ങനെ? അന്യഥാ ധീമാന്മാരായ ഇത്രവളരെ ആളുകൾ, ഇതരമൃഗങ്ങളെക്കാൾ വികാസം പ്രാപിച്ച ഒരു ഉൽകൃഷ്ടമൃഗംമാത്രമാണ് മനുഷ്യൻ എന്നു വാദിക്കുന്നതെങ്ങനെ? ഒന്നിനൊന്നിനു് ഉയർന്നു വരുന്നതിനാണല്ലൊ സാധാരണമായി മനുഷ്യന്റെ യത്നം. അവന്റെ അധഃപതനകാരണം അഹങ്കാരമെന്നല്ലാതെ വിനയമാണെന്നു് ആരും വിചാരിക്കയില്ല. എന്നാൽ ഇപ്രകാരം അഹംകാരിയായ മനുഷ്യൻ കേവലം ഒരു മൃഗമായിത്തീരുവാൻ നിർലജ്ജം തുനിയുന്നതെന്താണ്? ഇതാണ് എനിക്കു മനസ്സിലാവാത്തതു്.

ഫ്റാൻസിസ്. ഈ ചോദ്യത്തിനു് ബിഷപ്പ് ഹാഫ്നർ (Bishop Haffner) "അനാത്മവാദം" (Materialism) എന്ന തന്റെ കൃതിയിൽ ഈവിധം സമാധാനം നൽകുന്നു. "ഇക്രൂട്ടർക്കു മൃഗങ്ങളെപ്പോലെ ജീവിക്കണം. അതായതു്, ലജ്ജയാവട്ടെ, മനസ്സാക്ഷിയാവട്ടെ, നരകഭയമാകട്ടെ, ഇല്ലാതെ വിഷയസുഖങ്ങളിൽ നിത്യം മുങ്ങിമദിക്കണം; അതിനാലത്രെ അവർ മൃഗങ്ങളായിത്തീരാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നതു്. എന്റെ ഉദ്ദേശ്യമോ? എന്തു്? ഇതാണ് എന്റെ ഇഷ്ടം (എന്നും അവർ പറയും)" ലാ ബ്റുയേ (La Bruyere) എന്ന മഹാന്റെ അഭിപ്രായവും ഇതുതന്നെ (Caracteres. 16): അദ്ദേഹം പറയുന്നു. "ദൈവത്തിന്റെ ആസ്തിക്യത്തേയും ആത്മാ

വിന്റെ അനശ്വരത്വത്തേയും നിഷേധിക്കുന്നവനായി സ്ഥിര ചിത്തനും, അവ്യഭിചാരിയും, നിർമ്മല മാനസനും, നീതിശാലിയുമായ ഒരാളിനെ വല്ലപ്പോഴെങ്കിലും ഒന്നു കണ്ടാൽ കൊള്ളാമായിരുന്നു. അയാൾ കുറഞ്ഞപക്ഷം നിഷ്പക്ഷപാതിയെങ്കിലും ആയിരിക്കും. എന്നാൽ ആ മാതിരി ഒരുവനെ ഇന്നുവരെയ്ക്കും കാണാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല." ഒരു "മാനസികന്റെ സ്വപ്നങ്ങൾ" (Dreams of a Visionary) എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ കാൻറ് (Kant) പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതും ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ശ്രദ്ധേയമാണ്. "മരണത്തോടുകൂടി സർവ്വവും അസ്തമിക്കുമെന്നുള്ള വിചാരം സഹിക്കുവാൻ തന്നിയുള്ളയാതൊരു പരമാത്മബുദ്ധിയും ഇന്നുവരെ ഭൂമുഖത്തുണ്ടായിട്ടില്ലെന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു." അനശ്വരത്വം (immortality) എന്നു മുകളിൽ പറഞ്ഞതു് അമൂർത്തത (Spirituality) എന്നാക്കി മാറ്റിയാലും തെറ്റില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അമൂർത്തമായിട്ടുള്ള ഒരാത്മാവേ അനശ്വരമായിരിക്കൂ എന്നതു് സർവ്വസമ്മതമാണ്.

മാത്യു. പ്രൊഫസറെ, അവിടത്തെ ആക്ഷേപങ്ങൾ കുറെ കഠിനമാണെങ്കിലും സത്യംതന്നെ. വേറൊരു ചോദ്യംകൂടി ചോദിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. അതു പ്രകൃതത്തിൽനിന്നു് അല്പം വിഭിന്നമായിരിക്കും. അവിശ്വാസികളുടെ എണ്ണം ഇക്കാലത്തു് ക്രമാതീതമായി പെരുകിയിട്ടുണ്ടല്ലൊ. എന്നാൽ അവിശ്വാസത്തിനു പ്രേരകമായി അവിടുന്നു പറഞ്ഞ കാരണങ്ങൾ എല്ലാവരേയും സംബന്ധിക്കുമോ?

ഫ്രാൻസിസു്. ഈ ചോദ്യം വളരെ നന്നായി. ഒരു പ്രത്യേക സംഗതി ഓർപ്പിക്കുവാൻ അതു് അവസരം നൽകി. അതെന്തന്നാൽ, അവിശ്വാസത്തെ മുറുകെ പിടിക്കുന്നവർ അതിനു തങ്ങളെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതായി പറഞ്ഞുവരാറുള്ള കാരണങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം നിങ്ങൾ വളരെ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുണ്ടു്. ഗ്രന്ഥനിർമ്മാണത്താലും, ഗംഭീരപ്രസംഗങ്ങളാലും ജനസാമാന്യമദ്ധ്യേ ചിരപ്രതിഷ്ഠ സമ്പാദിച്ചവരും, പാണ്ഡിത്യംമൂലം വിദ്വാന്മന്യന്മാരെന്നും ധിഷാലികളെന്നും പ്രഖ്യാതി നേടിയിട്ടുള്ളവരുമായ ആളുകൾ നിരീശ്വരന്മാരായിരിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി എത്രയും ഭീമമായ ഒരബദ്ധം നാടെങ്ങും പ്രബലപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. താത്വിക പഠന

ങ്ങളുടെയും, ശാസ്ത്രീയ പഠനേപക്ഷണങ്ങളുടെയും ഫലമായിട്ടാണ് ഈ കൂട്ടർ അവിശ്വാസം അവലംബിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നതു സാധാരണ ജനങ്ങളുടെ ധാരണ. മതമാകുന്ന മന്ദിരത്തിന്റെ മുക്കുംമൂലയുമെല്ലാം സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിച്ചിട്ട്, അടിസ്ഥാനം സുരക്ഷിതമല്ലെന്നു കാണുകയാൽ അവർ പിന്മാറി അവിശ്വാസത്തിൽ അഭയം തേടിയതാണുപോലും. സാധാരണക്കാരാൽ സ്വീകൃതമായ ഈ അഭ്യൂഹത്തെ (hypothesis) പ്പോലെ അസത്യവും കൗതുക ജനകവുമായി വേറൊന്നുണ്ടോ എന്നു സംശയമാണ്. നിഷ്പക്ഷമായും പരമാർത്ഥമായും മതപരിശോധന ചെയ്യുന്നതിനു ഈ അഭ്യൂഹം ഒരു മഹാ പ്രതിബന്ധംതന്നെ. അതുകൊണ്ടാണ് അസഹിഷ്ണുക്കളും "മർക്കടമുഷ്ടികളും" ആയ നിരീശ്വരവാദികൾ ഈ അസത്യധാരണയെ ജനസാമാന്യത്തിൽ പരത്തിപ്പുലർത്തുന്നതു്. അതു് എന്നേയ്ക്കുമായി മൂലച്ഛേദം ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ഈ നാസ്തികന്മാരെയും, നിരീശ്വരന്മാരെയും രണ്ടു വർഗ്ഗക്കാരായി വേർതിരിക്കാം. ഒരു വർഗ്ഗം, യൗവനംതൊട്ടേ കേവലം മതരഹിതമോ, മതനിഷേധകമോ ആയ സാഹചര്യങ്ങളിൽ വളർന്നവർ. മറേറതു്, ബാല്യത്തിലും യൗവനത്തിലും, നാമമാത്രവിശ്വാസികളുടെയിടയിൽ ഏതോ ചില മതവിശ്വാസത്തിൽ വളർന്നവർ. ഈ രണ്ടാമത്തെ വർഗ്ഗമാണ് അധികം. ആദ്യത്തെ വർഗ്ഗം ഈശ്വരവാദത്തെപ്പറ്റിയും, ക്രിസ്തുമതത്തെപ്പറ്റിയും വല്ലതും അറിയുവാൻ ഇടയായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതു് അവയുടെ പരമശത്രുക്കളായ അനാത്മവാദികളിൽനിന്നും നാസ്തികന്മാരിൽനിന്നും, അവരുടെ ഹാസ്യജനകമായ ചിത്രങ്ങൾ മുഖേനയും, അത്രമാത്രം അതിശയോക്തിയോടുകൂടിയ മിഥ്യാബോധനങ്ങൾ വഴിയായും ആണ്. വേണ്ട മുൻകരുതലോടുകൂടിയതെ മതത്തോടു പൊരുവായും, ക്രിസ്തുമതത്തോടു പ്രത്യേകിച്ചും ഇവർ പടവെട്ടാനിറങ്ങുന്നതു്. ബാല്യദശയിൽ, എന്തുകൊണ്ടാലും അനായാസേന മനസ്സിൽ പതിയുന്ന ആ സുകുമാരജീവിതദശയിൽ, മതത്തിന്റെ മുഖപുറം കാണാൻ ഇവർക്കു ഇടയായിട്ടില്ല. അവഹേളനാപൂർണ്ണവും വിഷസങ്കീർണ്ണവും

നഗ്നവുമായ അനാത്മവാദമാർഗ്ഗേണയാണ സ്വഭാവാതീതമായ സംഗതികളെപ്പറ്റി ഈ കൂട്ടക്കു വല്ല അറിവും ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതു്.

ഈദൃശസാഹചര്യങ്ങളിൽ വളർന്നവർ മരണപര്യന്തം മതത്തോടു് അലക്ഷ്യമായോ, ശത്രുഭാവത്തോടുകൂടിയോ വർത്തിച്ചുവെന്നു കാണുന്നതിൽ എന്താണു് അത്ര ആശ്ചര്യപ്പെടുവാനുള്ളതു്? മതത്തെപ്പറ്റി നേരാംവണ്ണം ശ്രദ്ധപതിച്ചു പഠിക്കുവാൻ അവർ യത്നിച്ചിട്ടില്ല; അത്ര ശ്രദ്ധാർഹമായി അവർ അതിനെ പരിഗണിച്ചതുമില്ല. നേരെമറിച്ചു് തങ്ങൾക്കും തങ്ങളുടെ കൂട്ടുകാർക്കും ഒരു വക കുഞ്ഞുദേവന്മാരായിത്തിരുന്നതിനും, ദൈവവുമില്ല നാഥനുമില്ല എന്നു സ്ഥാപിക്കുന്നതിനും ഈശ്വരവിശ്വാസികൾക്കു ദുഷ്പ്രാപമെന്നു് അവർ വിചാരിക്കുന്ന മനസ്സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ സമ്പാദിച്ചനുഭവിക്കുന്നതിനും തങ്ങൾക്കുള്ള പരിപൂർണ്ണവും നിരങ്കുശവുമായ ധാർമ്മികസ്വാതന്ത്ര്യത്തെ (Moral freedom) പ്രവ്യാപനം ചെയ്യുന്നതിനും ആയിരുന്നു അവരുടെ നിരന്തരമായ പരിശ്രമം.

ഒരു ഉറച്ച വിശ്വാസിയെ വശീകരിക്കുന്നതിനോ, അയാളുടെ ഉള്ളിൽ ഗൗരവതരങ്ങളായ സംശയങ്ങൾ അങ്കുരിപ്പിക്കുന്നതിനോ, ഇത്തരം അവിശ്വാസികൾക്കു സുസാധ്യമല്ല. പക്ഷേ, രണ്ടാമത്തെ കൂട്ടുകാരാണ് ഇതിലും ഭയങ്കരന്മാർ. അവരെ മതത്യാഗികളായി പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ ആരും പരിഗണിക്കയില്ലെങ്കിലും അവർ വരുത്തിക്കൂട്ടുന്നതു പോലുള്ള നാശം മറ്റാരും വരുത്തുകയില്ല. എങ്ങിനെയെന്നാൽ, ഉൽകൃഷ്ടങ്ങളും യുക്തിയുക്തങ്ങളുമായ പ്രമാണങ്ങൾ അനുസരിച്ചാണ് അവരുടെ പ്രവൃത്തി എന്നു പലരും വിചാരിക്കുന്നു. മതമാകുന്ന കപ്പലിന്റെ നാശം അത്യാസന്നമെന്നു തീർച്ചയായി അറിഞ്ഞതിൽപിന്നെയാണു് അവർ അതു വിട്ടുപേക്ഷിച്ചതെന്നു പരക്കെ അനുമിക്കപ്പെടുന്നു. ഉൽകൃഷ്ടങ്ങളായ ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ അവരെ ഉന്മേഷഭരിതരാക്കിത്തീർക്കുന്നുവെന്നാണു ജനങ്ങളുടെ വിശ്വാസം. മാത്രമല്ല, റെനൻ (Renan) എന്ന ഫ്രെഞ്ചുകാരനെപ്പോലെ ഈ അവിശ്വാസികളും പ്രസ്തുത സങ്കല്പങ്ങളെ (fictions) ദൃഢീകരിക്കയും, ശ്രമസാദ്ധ്യങ്ങളായ പര്യവേഷണങ്ങളിലും, തലകായുന്ന പഠനങ്ങളിലും തങ്ങൾ സ്വദ്രവ്യാ

പ്പെടരായിരിക്കുന്നുവെന്നുള്ള കള്ളക്കഥകളെ സ്വയമേവയും, സ്വകക്ഷികൾ മുഖേനയും ജനതാമദ്ധ്യേ പരത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ ഈ ദുർബുദ്ധികളുടെ ചരിതങ്ങളെ ശരിയായി പരിശോധിക്കുന്ന പക്ഷം ഇവരുടെ വിശ്വാസം നഷ്ടമായതെങ്ങനെയെന്നു അനായാസേന കണ്ടുപിടിക്കാൻ കഴിയും. അതിന്റെ ഹേതു നേരാംവണ്ണമുള്ള പോഷണത്തിന്റെയും പെരുമാറ്റത്തിന്റെയും അഭാവംതന്നെ. വിശ്വാസം ഒരു ശീലം (habit) ആകുന്നു. ഇതരശീലങ്ങൾക്കെന്നപോലെ ഇതിനും അതിന്റെ മൈതന്യത്തെ നിലനിറുത്തിക്കൊണ്ടുപോകുന്നതിനു വ്യാപാരം, അഥവാ, പ്രവർത്തനമാകുന്ന പ്രചോദനം അത്യന്താപേക്ഷിതമത്രെ. പ്രവർത്തനം, അഥവാ വ്യാപാരമില്ലെന്നുവന്നാൽ അതു ക്രമേണ ശുഷ്കിച്ചു തുടങ്ങും. കലാശം തീരെ ക്ഷയിച്ചുപോകയും ചെയ്യും. വ്യായാമമില്ലാത്ത മാംസപേശികൾ (Muscles) ശോഷിച്ചു പോകുന്നതുപോലെ ശീലങ്ങളും മൈതന്യയുക്തങ്ങളായി പാലിക്കാഞ്ഞാൽ ക്രമേണ ദുർബലങ്ങളായി ഭവിച്ചു ക്ഷയിച്ചുപോകാതിരിക്കയില്ല. മുൻ പറഞ്ഞ മതവൈരികളുടെ വിശ്വാസത്തിനു നേരിട്ട ആപത്തും ഇതുതന്നെ. അവർ ആദ്യം മതാചാരങ്ങളെ ഉപേക്ഷിച്ചു തുടങ്ങി. ഏതൽഫലമായി മതകാര്യങ്ങളിൽ അവർക്കുള്ള ഉത്സാഹവും പ്രതിപത്തിയും ക്രമേണ കുറഞ്ഞുകുറഞ്ഞു വരികയും, ഒടുവിൽ മതവിശ്വാസം അവരുടെ ഉള്ളിൽ നാമാവശേഷമായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. പ്രസ്തുതവിശ്വാസക്ഷയം ഒരു ദിവസംകൊണ്ടോ, ഒരു കൊല്ലംകൊണ്ടോ അല്ല സംഭവിക്കുന്നതു്. വേണ്ട പ്രതിവിധിയൊന്നും ചെയ്യാതെയും, ശരിയായ ശ്രദ്ധയില്ലാതെയും വിട്ടുകളഞ്ഞാൽ പലേ കൊല്ലങ്ങൾകൊണ്ടു വിശ്വാസം തീരെ നശിക്കുമെന്നുള്ളതിനു തർക്കമില്ല. കടശി, തങ്ങളുടെ വിശ്വാസം തീരെ ക്ഷയിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു അവർ അറിയുമ്പോൾ, അഥവാ, അവരുടെ സ്ഥിതിഭേദത്തെ ഒന്നുകൂടി വ്യക്തമാക്കുന്നതായാൽ, ആത്മാവിൽ വിശ്വാസം തീരെ ഇല്ലാതായിരിക്കുന്നുവെന്നു അവർക്കു ബോധപ്പെടുമ്പോൾ, അവരുടെ നൂതനനിലയെ ബലിഷ്ഠമാക്കുന്നതിനുള്ള യത്നമായി. ഇതുമല്ല, ഇപ്പോഴെങ്കിലും സ്വാതന്ത്ര്യസൂര്യൻ

തങ്ങൾക്ക് ഉദിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന് അവർ ഭ്രമിക്കുന്നതോടുകൂടി, പത്തു പ്രമാണങ്ങളാകുന്ന ശൃംഖലകളെ വലിച്ചുപൊട്ടിച്ചു ദൂരെ എറിഞ്ഞിട്ട ചിലർ അനുഭവിക്കുന്ന സ്വാതന്ത്ര്യം അവരും അനുഭവിച്ചു തുടങ്ങുന്നതോടുകൂടി, തങ്ങളുടെ നൂതനനിലയെ നീതികരിക്കാൻ തക്ക ന്യായങ്ങളും സംഭവങ്ങളും ആരാഞ്ഞു കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനു അവർ തീവ്രയത്നം ചെയ്യുന്നു. അപ്പോൾ ഇതാ ശാസ്ത്രത്തിനു സ്വാഗതം! പാണ്ഡിത്യത്തിനു സ്വാഗതം!! അവരുടെ നൂതനപ്രസ്ഥാനത്തെ താങ്ങുന്ന ഏതൊരു അബദ്ധസിദ്ധാന്തത്തിനും സർവ്വാത്മനാ സ്വാഗതം!!!

ഈ വസ്തുതയെ ഒന്നുകൂടി സ്പഷ്ടമാക്കാം. ശാസ്ത്രവും യുക്തിവാദവും തുടങ്ങിയതു സംഭവാനന്തരമാണ് (Post factum). അതായതു് മതബോധം ക്ഷയിച്ചതിനു ശേഷം. അല്ലാതെ അതിനു മുൻപല്ല. ആദ്യം വിശ്വാസലോപം (loss of faith) ഉണ്ടായി. മതവിരുദ്ധമായ ന്യായങ്ങളും, പര്യന്വേഷണവും, പാണ്ഡിത്യപ്രകടനവും, സാധുക്കളുടെ കണ്ണുമയക്കാനുള്ള പൊടിപടലവുമെല്ലാം പിന്നീടെ ഉണ്ടായുള്ളൂ. (See Faith and Facts in "Studies" for Septembar 1917.)

മാത്യൂ: പ്രൊഫസറെ, ആത്മാവിന്റെ അമൃത്തയിലും പ്രപഞ്ചത്തെ സൃഷ്ടിച്ചു ഭരിക്കുന്ന പരമാത്മാവിന്റെ ആസ്തിക്യത്തിലും സ്വബുദ്ധിശക്തിയുടെ സഹായത്താൽ മാത്രം മനുഷ്യനു വിശ്വാസമുണ്ടാകാമെന്നു്, പണ്ഡിതന്മാരായ പ്ലാറൊ (Plato) സിസറൊ (Cicero) ബൊയേസ്സിയൂസ് (Boethius) ലോക്കു് (Locke) പ്രഭൃതികൾ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിനോടു അവിടുന്നും യോജിക്കുന്നുവെന്നു തോന്നുന്നല്ലൊ.

ഫ്രാൻസിസ്. ഉവ്വ്. ആ അഭിപ്രായത്തെ ഞാൻ ദൃഢമായും, നിശ്ശങ്കമായും സ്വീകരിക്കുന്നു. പ്രശാന്തമായി ചിന്തിക്കുന്ന ഏതൊരു സുബോധമുള്ളവനും, തന്നിൽ അമൃത്തമായ ഒരു ആത്മാവു് കുടികൊള്ളുന്നതായി സമ്മതിക്കാതിരിക്കയില്ലെന്നു ഉറപ്പു പറയുവാൻ എനിക്കു ലേശവും ശങ്കയില്ല. സത്യത്തെ സ്നേഹിക്കു

യും, സത്യം നിർബ്ബന്ധിക്കുന്ന ധാർമ്മികനിയമങ്ങളിൽനിന്നു് (പത്തു പ്രമാണങ്ങളാണു വിശേഷാൽ ഇവിടെ ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു്) ഒഴിഞ്ഞുമാറാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഏതൊരുവനും തന്റെ ആത്മാവിന്റെ അമൂർത്ത സ്വഭാവത്തെപ്പറ്റിയുള്ള സംശയങ്ങളിൽനിന്നു് ഒടുവിൽ വിമുക്തനായിത്തീരുന്നതാണു്. നേരെമറിച്ചു് പ്രസ്തുതപ്രമാണങ്ങളുടെ, പ്രത്യേകിച്ചു് അഞ്ചും, ആറും, ഏഴും പ്രമാണങ്ങളുടെ ബന്ധനശക്തിയെ യാതൊരു വിധേനയും ഗണ്യമാക്കാതിരിക്കുന്നവൻ അനാത്മവാദത്തിന്റെ പ്രബോധനങ്ങളെ സ്വീകരിച്ചേ മതിയാവൂ. അല്ലാത്തപക്ഷം, അവന്റെ ജീവിതവും മതവും എന്നാളും പരസ്പരവിരുദ്ധങ്ങളായിരിക്കും. എന്നു വന്നാലും തങ്ങളുടെ ദുഷ്ടജീവിതത്തെ വെടിയാത്തവരും, പാപകരമായ ജീവിതത്തിനു് ഏറ്റവും പറ്റിയ ഒരു തത്വസംഹിതയെ രൂപകൽപ്പനചെയ്തു രൂപവൽക്കരിക്കുന്നവരുമായ ആളുകളും വാസ്തവത്തിൽ ഇല്ലാതില്ല. അവർ പരമാർത്ഥത്തിൽ സത്യാന്വേഷികളല്ല; പിന്നെയോ സ്വാർത്ഥാന്വേഷികളത്രെ. വിധി നിർണ്ണയത്തിൽ മനസ്സിന്റെ സ്വാധീനശക്തി(the influence of will on judgement) എന്നു വേണമെങ്കിൽ പറയാവുന്ന ഈ വിഷയത്തിൽനിന്നു വിരമിക്കുന്നതിനു മുമ്പായി, ലോക്ക് (Locke) എന്ന താത്വികന്റെ ചില നിരീക്ഷണങ്ങളെ ഉദ്ധരിക്കുന്നതു് ഉചിതമായിരിക്കുമല്ലോ. (On human understanding, Book. IV, Ch. 20 par 3. Vol III, P. 154) "ശരിയാണെന്നു തീർച്ചയില്ലെങ്കിലും, ശരിയാണെന്നു വിചാരിക്കാൻ ന്യായമുള്ള അഭിപ്രായങ്ങൾ മനുഷ്യരുടെ അഭിലാഷങ്ങൾക്കും പ്രബലങ്ങളായ വികാരങ്ങൾക്കും വിരുദ്ധമായി വരുമ്പോൾ അവ അവർക്കു സ്വീകാര്യമായിത്തീരുന്നില്ല. ഒരു ലുബ്ധന്റെ ചിന്താവിഥിയിൽ ഒരു വശത്തു ഏതാദൃശമായ അഭിപ്രായവും മറുവശത്തു പണവും പ്രത്യക്ഷമാകുന്ന പക്ഷം അവയിൽ ഏതാണു് അയാളുടെ ബുദ്ധിക്കു സ്വീകാര്യമായിത്തീരുന്നതെന്നു് അനുമിക്കാൻ പ്രയാസമില്ല. കേവലം ലൗകികമായ ബുദ്ധി, ഏതു ഉയർന്ന പീരങ്കിവെടിയേയും തടുത്തുനിറുത്തുന്ന ചളിക്കോട്ടകണക്കേ ചിലപ്പോൾ, വിശുദ്ധമായ ന്യായത്തിന്റെ ശക്തിമൂലം വല്ല ഭാവഭേദവും സംഭവിച്ചാൽത്തന്നെയും ഉറച്ചുനിന്നുകൊണ്ടു്, തന്നെ വ

ശീകരിക്കാനും പിഡിപ്പിക്കാനും ഉദ്യമിക്കുന്ന സത്യമാകുന്ന ശത്രുവിനെ പുറത്തുനിറുത്തിക്കളയുന്നു. നാം ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതു എളുപ്പത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നു. (quod volumus facile credimus). ഇതാണു പ്രായേണ സകലർക്കും അനുഭവപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതെന്നു് എനിക്കു തോന്നുന്നു. . . . . അതായതു്, ശരിയാണെന്നു വിചാരിക്കാൻ അധികം ന്യായമുള്ള — ഉപരിന്യായേന നിശ്ചയമായുള്ള — വശത്തേയ്ക്കു സദാ വഴങ്ങുന്നതിനുള്ള സ്വഭാവം ധാരണാശക്തിക്കു ഇല്ലെന്നില്ല; എന്നാൽ അതിന്റെ പരിശോധന പരിപൂർണ്ണവും തൃപ്തികരവും ആകാൻ അനുവദിക്കാതെ ഇടയ്ക്കു വച്ചുതന്നെ നിറുത്തിക്കളയുന്നതിനു മനുഷ്യനു ശക്തി ഉണ്ടുതാനും."

മാത്യു. ആട്ടെ, ആത്മാവിന്റെ അമൂർത്തത അത്രയ്ക്കു വിശദമാണോ?

ഫ്രാൻസിസ്. ആകാശവീഥിയിൽ പ്രശോഭിക്കുന്ന സൂര്യബിംബത്തെപ്പോലെ അത്ര വിശദമാണു്. നല്ല കാഴ്ചയുള്ള ഏതൊരുവനും സൂര്യനെ കാണണമെങ്കിൽ കാണാം. കാണണ്ടാ എങ്കിൽ കണ്ണടച്ചു കളഞ്ഞാൽ മതി; അവൻ സൂര്യനെ കാണുകയില്ല. തീർച്ചതന്നെ. മനുഷ്യനു മനസ്സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടെന്നുള്ളതു് എത്രകണ്ടു സ്പഷ്ടമാണോ അത്രകണ്ടു സ്പഷ്ടമാണു് അവനു് അമൂർത്തമായ ആത്മാവുണ്ടെന്നുള്ളതും. നിഷ്പക്ഷപടമാനസനും സത്യസ്നേഹിയുമായ ഒരു മനുഷ്യൻ മനസ്സ്വാതന്ത്ര്യത്തെപ്പറ്റി സംശയിക്കാത്തതുപോലെതന്നെ ആത്മാവിന്റെ അമൂർത്തതയെപ്പറ്റിയും ഒരുനാളും സംശയിക്കുകയില്ല.

മാത്യു. ൨ × ൨ = ൪ എന്നതുപോലെ തന്നെ സ്പഷ്ടമാണോ ഈ സത്യം?

ഫ്രാൻസീസു: അത്രയ്ക്കു സ്പഷ്ടമാണെന്നു ഞാൻ പറയുന്നില്ല. എങ്കിലും ൧൩ × ൧൫ × ൨൭ = ൬൯൩൫ എന്നു പറയുന്നതുപോലെ സ്പഷ്ടമാണു്. അതായതു് അല്പം ആലോചിക്കേണ്ടതുണ്ടു്. അപ്പോൾ മനുഷ്യാത്മാവു് അമൂർത്തമാണെന്നു സ്പഷ്ടമാകും.

ജേംസ്: നമ്മുടെ ആത്മാവു് അമൂർത്തമാണെന്നു ഒരുവനെ ബോധ്യപ്പെടുത്താൻ ഈ പറഞ്ഞ ന്യായങ്ങൾ മതിയാകുമോ?

ഫ്റാൻസിസ്. ഒരു അനാത്മവാദിയെ ബോധ്യപ്പെടുത്താൻ മതിയാകയില്ല. അയാളുമായി വാദിക്കുമ്പോൾ ആദ്യമായി ആത്മാവിന്റെ ആസ്തിക്യത്തെ തെളിയിക്കണം. അതും ശാസ്ത്രീയമായും അഖണ്ഡ്യമായ തർക്കശാസ്ത്രന്യായങ്ങളെ ആസ്പദമാക്കിയും വേണം. നിരവധി പണ്ഡിതകേസരികൾ, വിശിഷ്യാ, ജർമ്മൻ വിദ്വൽപരിഷത്തുകളിലെ ശാസ്ത്രനിപുണന്മാർ, തത്വശാസ്ത്രത്തെയും (Philosophy), പ്രകൃതിശാസ്ത്രത്തെയും (Natural science), നീതിശാസ്ത്രത്തെ (Juris Prudence) പോലും പുരസ്കരിച്ചുള്ള പ്രസംഗംമുഖേന അനാത്മവാദത്തെ സുദൃഢമാക്കിത്തീർക്കുന്നതിന്നു ഉറവു ശ്രമിക്കുന്നു. അതിനെ ഒരു ശാസ്ത്രീയമായ അസ്തിവാരത്തിന്മേൽ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനായി അവർ അക്ഷീണയത്നം ചെയ്യുന്നുണ്ട്. യന്ത്രശാലകളിൽ വേലചെയ്യുന്ന ലക്ഷോപലക്ഷം ജോലിക്കാർ അനാത്മവാദപഠനങ്ങളെ പ്രായോഗികമാക്കിത്തീർക്കുവാൻ നിത്യേന നിസ്തുലമായി ഉത്സാഹിക്കുന്നു. ആകയാൽ നാമും ശാസ്ത്രീയമായിത്തന്നെ അവയെ ഖണ്ഡിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

മാത്യു. ആത്മാവിന്റെ അമൂർത്തതയെ തെളിയിക്കുന്ന ഉത്തമമായ ന്യായങ്ങൾ ഏതെല്ലാമാണ്?

ഫ്റാൻസിസ്. നമ്മുടെ ഓരോ വിചാരവും, ഓരോ വചനവും, സ്വതന്ത്രമനസ്സോടുകൂടി ചെയ്യുന്ന ഓരോ പ്രവൃത്തിയും ആത്മാവിന്റെ ഉൽകൃഷ്ടമാഹാത്മ്യത്തെ, വാസ്തവത്തിൽ ആത്മാവിന്റെ അമൂർത്തതയെ, തെളിയിക്കുന്ന ബലിഷ്ഠമായ ന്യായമാണ്.

ജേംസ്. തത്വശാസ്ത്രത്തിൽ ഞങ്ങൾ കേവലം ശിശുക്കളാണല്ലൊ. അതുകൊണ്ട് ആദ്യമായി ഒരു അരൂപിയുടെ സാരവത്തായ ലക്ഷണം (essential characteristic) എന്താണ്? അഥവാ ഒരു വസ്തു അരൂപി എന്നു വിളിക്കപ്പെടണമെങ്കിൽ അതിന്റെ സ്വഭാവം എന്തായിരിക്കണം? എന്നു ദയവായി പറഞ്ഞാലും.

ഫ്റാൻസിസ്. ആന്തരികമായി, പദാർത്ഥത്തിൽ (matter) നിന്നു സ്വതന്ത്രവും, ബുദ്ധി, മനസ്സു എന്നീ ശക്തി വിശേഷങ്ങളാൽ അലംകൃതവും ആയ സാധനം (Substance) ആണ് അരൂപി എന്നു പറയുന്നതു്.

മാത്യു. സാധനം(Substance)എന്നുപറഞ്ഞാൽ എന്താണ്?

ഫ്റാൻസിസ്. വസ്തുക്കളെ എല്ലാം നാം സാധനം (Substance) എന്നും ഗുണം (accident) എന്നും രണ്ടിനങ്ങളായി തിരിക്കുന്നു. ഏതൊരു വസ്തുവായാലും അതൊന്നുകിൽ സാധനമായിരിക്കണം; അല്ലെങ്കിൽ ഗുണമായിരിക്കണം. താനെ നില്ക്കാൻ കഴിയുന്ന വസ്തുവാണു സാധനം. ഉദാഹരണമായിട്ട് കല്ല് ഒരു സാധനമാണ്. മരം താനേനില്ക്കാൻ കഴിയുന്ന ഒരു വസ്തുവാകയാൽ അതും സാധനംതന്നെ. നേരെ മറിച്ചു താനേ നില്ക്കാൻ ശക്തിയില്ലാത്തതും, ചേർന്നും കലർന്നും നില്ക്കുന്നതിനു സാധനത്തെ ആശ്രയിപ്പെടുന്നതും ആയ ഒന്നാണ് ഗുണം. ദൃഷ്ടാന്തമായിട്ട് ഒരേ സാധനമായ മെഴുകുതന്നെ ഉരുണ്ടതോ, പരന്നതോ, ത്രികോണാകൃതിയുള്ളതോ ആവാം. ആകൃതി ഒരു ഗുണമാണ്. ഒരേ ജലംതന്നെ വിവിധ അവസ്ഥകളിൽ വിവിധഗുണങ്ങളെ വഹിക്കുന്നു. അതു ദ്രവമോ, കഠിനമൊ, വായുരൂപമൊ, സ്ഫടികസമനമൊ, ശീതളമൊ, തപ്തമൊ, അതിതപ്തമൊ ആവാം. സാധനം മാറ്റമില്ലാതെ നില്ക്കുന്നു. മാറിമാറിവരുന്നതു ഏതോ അതാണു ഗുണം. അമൂർത്തവും (immaterial) അതിന്ദ്രിയവുമായ ഒരു സാധനമാണ് ആത്മാവു്. നമ്മുടെ ഇന്ദ്രിയങ്ങൾക്ക് ഒന്നിനും അതു ഗോചരീഭവിക്കയില്ല. അതു സൂക്ഷ്മാതിരിക്തമാണ്. സർവ്വേന്ദ്രിയമണ്ഡലത്തെയും അതു അതിശയിക്കുന്നു.

മാത്യു. 'ആന്തരികമായി പദാർത്ഥത്തിൽനിന്നു സ്വതന്ത്രം' എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ അർത്ഥമെന്താണ്?

ഫ്റാൻസിസ്. പറയാം. പദാർത്ഥത്തിന്റെ ചൈതന്യത്തെ (activity) പ്പോലെയോ, ഇന്ദ്രിയത്തിന്റെ ചൈതന്യത്തെപ്പോലെയോ അരൂപിയുടെ ചൈതന്യം പദാർത്ഥത്തിലാവട്ടെ, നമ്മുടെ ഏതെങ്കിലും ഇന്ദ്രിയത്തിലാവട്ടെ പ്രവർത്തിക്കയില്ല. അതു സ്വവ്യാപാരത്തിന്നായി പദാർത്ഥത്തേയോ ഇന്ദ്രിയത്തേയോ ആശ്രയിക്കുന്നുമില്ല. അവ രണ്ടിന്റെയും സഹായം കൂടാതെ സ്വതന്ത്രമായി അതിനു പ്രവർത്തിക്കാൻ കഴിയും. അമൂർത്തവും (immaterial) അതീന്ദ്രിയവും (Super organic) ആയ ഒരു ചൈതന്യമാണ് അ

രൂപിക്കുള്ളതു്. ദൃഷ്ടാന്തമായി, കാണുക എന്നതു നയനേന്ദ്രിയത്തിന്റെ പ്രവൃത്തിയാണു്. എന്നാൽ വിചാരമാവട്ടെ പദാർത്ഥത്തെ ആശ്രയിക്കുന്നില്ല. വാസ്തവത്തിൽ വിചാരേന്ദ്രിയം (organ of thought) എന്നൊരു ഇന്ദ്രിയമേ ഇല്ല. ഇതിനെപ്പറ്റി കൂടുതലായി പിന്നീടു പ്രസ്താവിക്കുന്നതാണു്.

ജേംസ്. അല്ലയോ മാതുലാ! മനുഷ്യാത്മാവു് അതീന്ദ്രിയമായ ഒന്നാണു്; അല്ലാതെ അതൊരു പദാർത്ഥമല്ല എന്നുള്ള സംഗതി ദയവു ചെയ്തു സ്പഷ്ടമായി തെളിയിക്കുക.

ഫ്രാൻസിസ്. ആദ്യമായിത്തന്നെ ഞാൻ നിങ്ങളോടരുണ്ടു സംഭവങ്ങൾ പറഞ്ഞുകേൾപ്പിക്കാം. ഏകദേശം പത്തു സംവത്സരങ്ങൾക്കു മുമ്പു് ഒരു ദിവസം, മരണാസന്നയായ എന്റെ അമ്മയുടെ ശയ്യയ്ക്കു സമീപം ഞാൻ നിന്നിരുന്നു. അമ്മ എന്നെ അറിഞ്ഞോ എന്നു ഞാൻ ചോദിച്ചു. അപ്പോൾ അമ്മ കണ്ണുതുറന്നു എന്നെ നോക്കി. സ്നേഹമസൃണമായ ഒരു ചെറുപുഞ്ചിരിതൂകി. ഏറ്റവും മൃദുവായ സ്വരത്തിൽ എന്റെ പേർ ഉച്ചരിക്കുകയും ചെയ്തു. അമ്മയുടെ മുമ്പിൽനിന്നുകൊണ്ടു ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കാൻ തുടങ്ങി. കൈകൂപ്പിക്കൊണ്ടു് ചില സുകൃതജപങ്ങൾ അമ്മ എന്നോടൊന്നിച്ചു ചൊല്ലി. അവസാനത്തെ ആശീർവ്വാദം എനിക്കു നൽകണമെ എന്നു ഞാൻ അപേക്ഷിച്ചു. അമ്മ എന്നെ ആശീർവ്വദിച്ചു. ഒരുതുള്ളി കണ്ണുനീർ അമ്മയുടെ കവിളിൽക്കൂടി ഒഴുകി കിടക്കയിൽ വീണു. അമ്മ എനിക്കുവേണ്ടി ചിന്തിയ അവസാന കണ്ണുനീർത്തുള്ളിയായിരുന്നു അതു്. "കർത്താവെ കരുണയുണ്ടാകേണമെ" എന്നൊരു ദീർഘശ്വാസം അതിനെ അനുഗമിച്ചു. എല്ലാം കഴിഞ്ഞു. അമ്മയുടെ സങ്കടങ്ങളൊക്കെയും തീർന്നു. അമ്മ ശാന്തമായി ശയിച്ചു. ഞാൻ അമ്മയെ നോക്കി. മുഖം കൂടുതൽ വിളറിയിരുന്നു. നാഡികൾ അടിച്ചിരുന്നില്ല. കണ്ണുകൾ മങ്ങിയിരുന്നു. ഞാൻ അമ്മയെ വിളിച്ചു. അമ്മ കേട്ടില്ല. ഞാൻ ഉച്ചത്തിൽ പ്രാർത്ഥിച്ചു. അമ്മ എന്റെ കൂടെ പ്രാർത്ഥിച്ചില്ല. കൈനീട്ടു, ഞാൻ മുത്തട്ടെ, എന്നു ഞാൻ അപേക്ഷിച്ചു. അമ്മ അനങ്ങിയതേ ഇല്ല. ഇനി ഞാനൊന്നു ചോദിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. എന്നെ അറിഞ്ഞതും എന്റെകൂടെ

പ്രാത്ഥിച്ചതുമായ എന്തൊ ഒന്നു മരണത്തിന്നു മുമ്പ് അമ്മയിൽ വന്നിച്ചിരുന്നു. പക്ഷെ മരണത്തിന്നുശേഷം അതവിടെ ഇല്ല. അതെ, അതെന്റെ അമ്മയുടെ ആത്മാവുതന്നെ ആയിരുന്നു. ഞാൻ അമ്മയെ വീണ്ടും കാണുമെന്നു എന്റെ ഹൃദയം എന്നോടു ഉറപ്പു പറയുകയും ചെയ്തു. ഇപ്പോൾ നിർജ്ജീവമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്ന ശരീരത്തിൽ വസിച്ചിരുന്നതും മരണത്തോടുകൂടി നിത്യരാജ്യത്തിൽ പ്രവേശിച്ചതുമായ അമ്മയുടെ അരൂപി, അഥവാ ആത്മാവു തന്നെയായിരുന്നു അതു്. ഇന്നും എന്റെ ഹൃദയം ഇതുയും എന്നോടു പറയുന്നു. എന്നാൽ ശാസ്ത്രമാകട്ടെ ഹൃദയത്തോടു ചോദ്യം ചെയ്യുന്നില്ല. അതു ബുദ്ധിയോടാണ് ആലോചിക്കുന്നതു്.

ഇനി, രണ്ടാമത്തെ സംഭവം പറയാം. ഏകദേശം പതിനെട്ടുകൊല്ലംമുൻപു് ഒരു ദിവസം ഞാൻ രണ്ടാം ഫാറത്തിൽ പഠിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയായിരുന്നു. അപ്പോൾ ഒരു കുട്ടി എന്തോ വികൃതി കാണിച്ചു. ഞാൻ അവന്റെ ചെവിക്കു പിടിച്ചു കഠിനമായി തിരുമ്മുകയും അവൻ വേദന സഹിക്കവയ്യാതെ നിലവിളിച്ചുകൊണ്ടു് പെട്ടിയിലേയ്ക്കു പായുകയും ചെയ്തു. ഏകദേശം പതിനഞ്ചു മിനിറ്റു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ വാതിലിൽ ആരോ മുട്ടുന്നതായി കേട്ടു. ഉടനെ ഒരാൾ കടന്നുവന്നു വേറൊരു കുട്ടിക്കായി ഒരുകത്തു് എന്നെ ഏൽപ്പിച്ചു. ആ കുട്ടി അതു വാങ്ങിവായിക്കുകയും ക്ഷണേന ദുഃഖപരവശനായി കരഞ്ഞുംകൊണ്ടു് ക്ലാസിൽനിന്നു പുറത്തു പോകയുംചെയ്തു. ആദ്യത്തെ കുട്ടിക്കു കിട്ടിയതു് ഒരു ശാരീരിക പ്രഹരമാണു്; അവൻ കരഞ്ഞു. രണ്ടാമത്തവനോ, ഒരു മാനസിക പ്രഹരമത്രെ. (moralblow) എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അവന്റെ പിതാവിന്റെ മരണവൃത്താന്തമാണു് ആ കത്തിൽ അടങ്ങിയിരുന്നതു്. ആ കുട്ടിയും കരഞ്ഞു. നോക്കുവിൻ, ഇതാണു് ഇന്ദ്രിയപരവും ഇന്ദ്രിയാതീതവും തമ്മിൽ, അഥവാ അരൂപിയും പദാർത്ഥവും തമ്മിലുള്ള മഹത്തായ അന്തരം; പ്രസ്പഷ്ടമായ അന്തരം. ഇനി നമുക്കു നമ്മുടെ സാക്ഷാൽ ന്യായത്തിലേയ്ക്കു കടക്കാം. നമ്മുടെ ഓരോ വിചാരവും ആത്മാവു് അമൂർത്തമാണെന്നുള്ളതിലേയ്ക്കുള്ള തെളിവാണു് എന്നു ഞാൻ ആദ്യം പറഞ്ഞല്ലൊ. നമ്മിൽ കുടികൊള്ളുന്ന

സജീവുംജീവദായകവുമായ തത്വത്തെ (Element)-നമ്മിൽ ഇരുന്നു ചിന്തിക്കുന്ന ആ തത്വത്തെ-ആണ് ആത്മാവു് എന്നു നാം വിളിക്കുന്നതു്. ആത്മാവിന്റെ വിചാരങ്ങൾ എന്നു പറയുന്നതു എന്താണു്? അവ തലച്ചോറിന്റെ ധാതുവിശ്ലേഷമോ (Chemical decomposition) വ്യാപാരങ്ങളോ functions), ചലനങ്ങളോ (motions), വല്ല പ്രകാശ വിശേഷമോ (Phosphorescence) ആണോ? അതോ ആദ്ധ്യാത്മിക സാധനത്തിന്റെ (Spiritul Substance) ചൈതന്യവിശേഷങ്ങളോ?

മാത്യു: ആദ്യത്തേതു അനാത്മവാദികളുടെ സമാധാനമാണു്.

ജേംസ്: രണ്ടാമത്തേതു നമ്മുടേതും.

ഫ്രാൻസീസ്. മൂന്നുകക്ഷിയിൽ ഇതാണു് അതിന്റെ ന്യായം. അമൂർത്തവും അതീന്ദ്രിയവുമായ ഒരു മൂല തത്വത്തെ (Principle) ആശ്രയിക്കുകയും ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു വിചാര ചൈതന്യം (Thought actiuity) നമ്മിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ടു്. എന്നാൽ അമൂർത്തവും, അതീന്ദ്രിയവും, വിചാരശക്തിയുള്ളതുമായ മൂല തത്വം എന്നു പറയുന്നതും അരൂപി എന്നു പറഞ്ഞതും ഒന്നുതന്നെയാണു്. ആകയാൽ ഒരു അരൂപി അഥവാ അമൂർത്തമായ ഒരു ആത്മാവു് നമ്മിൽ വസിക്കുന്നുണ്ടു് എന്നു സിദ്ധിക്കുന്നു.

മാത്യു: ഇതിൽ പൂർവ്വപക്ഷമാണു് ഇനി തെളിയിക്കേണ്ടതു്.

ഫ്രാൻസീസ്: തെളിയിക്കാമല്ലൊ. നമ്മുടെ വിജ്ഞാനമണ്ഡലം അതു വിപുലമത്രെ. സർവ്വഥാ വ്യത്യസ്തങ്ങളായ പലേ സംഗതികളേയും അതു സപരിധികർക്കുള്ളിൽ അടക്കുന്നുണ്ടു്. വൃക്ഷം, ഗൃഹം, പ്രകാശം, ശബ്ദം (ഒടുവിൽ പറഞ്ഞവ രണ്ടും ചലനയുക്തങ്ങളായ ഭൌതിക വസ്തുക്കളാണല്ലൊ) മുതലായ ഭൌതിക വസ്തുക്കളെപ്പറ്റിയുള്ള ജ്ഞാനം നമുക്കുണ്ടു്. ഇന്ദ്രിയഗോചരങ്ങളല്ലാത്ത അമൂർത്തവും അതീന്ദ്രിയവുമായ വസ്തുക്കളെക്കുറിച്ചുള്ള ജ്ഞാനവും നമുക്കുണ്ടു്. സത്യം, സൌന്ദര്യം, നന്മ, കർത്തവ്യം, അവകാശം, ആവശ്യകത, അസംഭാവ്യത, സുകൃതം, പാപം, ധർമ്മം, കല, അമരത്വം, നിത്യത്വം; ഫലഹേതുക്കൾ തമ്മിലുള്ളതുപോലെ വസ്തുക്കൾ തമ്മിലുള്ള ബന്ധം, ആശ്രയം, സമാനജാതിത്വം

(homogeneousness) മുതലായവയൊക്കയും നമ്മുടെ വിചാരവിഷയങ്ങളാവാം. ഇന്ദ്രിയപരവും ഭൌതികവുമായ തത്വത്തിൽ (element) നിന്നു വിചാരേണ വിവേചിച്ചും അവകർഷിച്ചും (abstract and prescind) ദൈവത്തേയും അരൂപികളേയും കുറിച്ചുപോലും നമുക്കു ചിന്തിപ്പാൻ കഴിയും. ഇങ്ങനെ പദാർത്ഥത്തിന്നുനേരെ വിപരീതമായ ഒന്നായി അരൂപിയെ നാം പരിഗണിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ എത്രനേരം വേണമെങ്കിലും ചിന്തിച്ചു കൊൾവിൻ; എന്നാലും കണ്ണു്, കൈയ്യു്, ചെവി മുതലായ ഇന്ദ്രിയങ്ങൾകൊണ്ടു് മേൽപ്രസ്താവിച്ച സംഗതികളെ ഗ്രഹിക്കുന്നതിന്നു നിങ്ങൾക്കു് ഒരിക്കലും സാധിക്കുന്നതല്ല. ആകയാൽ അതീന്ദ്രിയമായ വിഷയത്തെ ഗ്രഹിക്കുന്ന വിചാരവും അതീന്ദ്രിയമായിരിക്കണം. പദാർത്ഥമല്ലാത്തതിനെ ഗ്രഹിക്കുവാൻ പദാർത്ഥത്തിനു സാദ്ധ്യമല്ല. അതീന്ദ്രിയമായ ഒരു വിചാരം ഉളവാക്കുവാനും അതിനു ശക്തിയില്ല. അതീന്ദ്രിയമായ വിചാരം ഉണ്ടെങ്കിൽ അവിടെ അഭൌതികമായ, അഥവാ അമൂർത്തവും അതീന്ദ്രിയവുമായ മൂലതത്വവും (Principle) അവശ്യമുണ്ടായിരിക്കണം: അതീന്ദ്രയമായ തത്വത്തിനേ അതീന്ദ്രിയമായ എന്തെങ്കിലും (ദൃഷ്ടാന്തമായിട്ടു് അതീന്ദ്രിയമായ വിചാരം) ഉൽപാദിപ്പിക്കുവാൻ ശക്തിയുള്ളൂ. തനിക്കില്ലാത്തതു കൊടുക്കുവാൻ ഒരുത്തനും ശക്തനല്ല. (Nemo dat quod non habet) എന്നല്ലെ പ്രമാണം. ആകയാൽ ഭൌതികമായ വസ്തുവിൽനിന്നു ഭൌതികമല്ലാത്ത യാതൊന്നും ഉത്ഭവിക്കയില്ല. അല്ലാത്തപക്ഷം കാര്യം കാരണത്തെ അതിശയിച്ച എന്നുവരും. അതു സ്പഷ്ടമായ അബദ്ധമാണു്.

ഇനി, ഈ അതീന്ദ്രിയ വിചാരത്തിന്റെ മൂലതത്വം (principle) താനെ നിലനിന്നതായിരിക്കണം (Self subsistent) അതായതു് സാക്ഷാത്തായ സാധനമായിരിക്കണം (Substance). എന്നാൽ അതു് ഒരു ഭൌതികവസ്തു ആയിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഭൌതികവസ്തുവിനു് അഭൌതികമായ (Immaterial) യാതൊരു ഫലവും പുറപ്പെടുവിക്കാൻ സാധിക്കയില്ല. എന്നാൽ അതു് ഒരു പദാർത്ഥത്തിന്റെ ഗുണമായിരിക്കാമോ? അതും പാടില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഗുണങ്ങളെല്ലാം ഏതു വസ്തുവിനോടു് ചേർന്നു

കലർന്നിരിക്കുന്നോ ആ വസ്തുവിന്റെ സ്വഭാവം കൈക്കൊള്ളുന്നു. മാത്രമല്ല, ഒരു ഗുണം പദാർത്ഥത്തിന്റെ ചൈതന്യമോ ചലനമോ. ആയിക്കൊള്ളട്ടെ; എന്നിരുന്നാലും, ഭൗതിക ലോകത്തെ ആകമാനം അതിശയിക്കുന്ന ഫലങ്ങളെ സ്വയമേ ഉളവാക്കുവാൻ അതു ശക്തമല്ല. തലച്ചോറിന്റെ ഏതോപ്രകാശ വിശേഷം (Phosphorescence) എന്നു പറയപ്പെടുന്നതും തലച്ചോറിന്റെ ഒരു ഗുണമാണു്; ആകയാൽ അതും തലച്ചോറുപോലെതന്നെ ഭൗതികമാണു്. അതുകൊണ്ടു്, നമ്മിലുള്ള വിചാരമൂലതത്വം (Thought principle) ഒന്നുകിൽ നമ്മിലുള്ള ഒരു അതീന്ദ്രിയ സാധനത്തിന്റെ ശക്തി (ഗുണം) ആയിരിക്കണം. അതല്ലെങ്കിൽ സ്വയമേവ അതീന്ദ്രിയ സാധനം (Supersensuous substance) കൂടികൊള്ളുന്നുണ്ടെന്നു് സിദ്ധമാകുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ വിചാരശക്തി (thought faculty) എന്നു പറഞ്ഞ ഗുണം താനെ നില്ക്കാൻ അശക്തമാകയാൽ ഒരു അമൂർത്തവസ്തുവിനോടു് ചേർന്നു നില്ക്കേണ്ടതു് ആവശ്യമാണു്. മറു തരത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ ഇന്ദ്രിയാതീതമായവയെ ഗ്രഹിക്കുന്ന നമ്മുടെ ധാരണാശക്തി ഒന്നുകിൽ നമ്മിൽ ജീവിക്കുന്ന ആത്മാവായിരിക്കണം. അല്ലെങ്കിൽ അതു് ആത്മാവിന്റെ ഒരു ശക്തിയായിരിക്കണം. ലെയ്പ്സിഗിലെ വുണ്ട്. [Wudnt of Leipzig) പന്ന പണ്ഡിതൻ ആത്മാവു് എന്നൊരു സാധനത്തിന്റെ (Soul_substance) അസ്തിക്യത്തെ നിഷേധിക്കുന്നു എന്നുള്ളതു് സത്യമാണു്. ചിന്തിക്കുക, നിണ്ണയിക്കുക എന്നീ പ്രവൃത്തികൾ ആണു് ആത്മാവിൽ സാരവത്തായുള്ളതെന്നതെ അയാളുടെ വാദം. പക്ഷെ, ഈദൃശമായ പ്രവൃത്തികൾ എല്ലാം അവയ്ക്കുടനെ മുമ്പുള്ളതും അവയ്ക്കു് തുല്യവും ആയ പ്രവൃത്തികളിൽനിന്നാണു് ഉത്ഭവിക്കുന്നതു്. എന്നാൽ മിസ്റ്റർ വുണ്ടിനോടു് ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു. എനിക്കു് ഈ ക്ഷണത്തിലുള്ള വിചാരം താനേ നില്ക്കുന്നതോ, അതോ, അതിനെവഹിക്കുന്ന വേറൊരു ആധാരവസ്തുവിൽ (Subject) നില്ക്കുന്നതോ? അതു താനേ നില്ക്കുന്നതാണെങ്കിൽ അതു് ഒരു സാധനമാണു്. അതേ, അമൂർത്തമായ ഒരു സാധനമാണു്. അപ്പോൾ എന്റെ വാദം സാധുവായി. ഇനി,

അതൊരു ഗുണമാണെങ്കിൽ, ഗുണത്തിനു് താനെ നില്ക്കാൻ കഴിവില്ലായ്കയാൽ അതൊരു ആധാരവസ്തുവിനോടു ചേർന്നു നില്ക്കണം. ഈ ആധാരവസ്തു താനേ നില്ക്കുന്നവെങ്കിൽ അതു് ഒരു സാധനമാണു്. എങ്ങിനെയായാലും കലാശം ഒരു സാധനത്തിങ്കൽ (Substance) വന്നു നിന്നേകഴിയൂ. അല്ലാത്തപക്ഷം ഈ പരമ്പര മുഴുവനും എങ്ങും തൊടാതെ വായുവിൽ നില്ക്കുന്ന മാങ്ങലയായിരിക്കും.

ഈ സാധനം എന്താണെന്നു് വാസ്തവത്തിൽ നമുക്കു അറിയാം. അതു് "അഹം," അഥവാ, "ഞാൻ" (ദ്ദേ) അല്ലാതെ മറെറാന്നുമല്ല. വിചാരങ്ങൾ വന്നുംപോയും ഇരിക്കുന്നു. രണ്ടാമതൊരു വിചാരം വരുമ്പോൾ ആദ്യത്തേതു് പോയി മറയുന്നു. എന്നാൽ ഒന്നാമത്തേതിനും രണ്ടാമത്തേതിനും ആധാരമായി "അഹം" മാറാതെകൂടാതെ സദാ നില്ക്കുന്നു. വിചാരം തന്നെ വസ്തുവല്ല. അതു് പ്രൊഫസർ വുണ്ടും (Wundt) സമ്മതിക്കുന്നുണ്ടു്. ഒരിക്കൽ എനിക്കു് വിചാരം വരും. അതു കഴിഞ്ഞു് വേറെന്നുണ്ടാകും. ആദ്യത്തേതൊ രണ്ടാമത്തേതൊ ഏതെങ്കിലും യത്നേഷ്ടം ഓർമ്മയിൽ വരുത്താനും എനിക്കു കഴിയും. വന്നുംപോയും ഇരിക്കുന്നതാണു വിചാരം. മാറാതെ നില്ക്കുന്ന വിചാരവാഹി "അഹം" ആണു്. സ്ഥിരസാധനമായിട്ടും (permanent subtance) സ്വയമേവ നില്ക്കുന്നതായിട്ടും (Self- subsisting being) ഞാൻ എന്നെ പരിഗണിക്കുന്നു. ഞാൻ ഇതരജീവികളിൽനിന്നു് വ്യത്യസ്തനും ഭിന്നനും ആണെന്നും എനിക്കുള്ളതുപോലെ ഒരു സ്വതന്ത്രജീവിതം അവയ്ക്കും ഉണ്ടെന്നും എനിക്കു് ബോധമുണ്ടു്. ഞാൻ-വിചാരശക്തിയുള്ള ഈ മൂലതത്വം (thinking principle)- ഒരു സാധന (Substance) മാണു്. അമൂർത്തങ്ങളായ ഗുണങ്ങളെ വഹിക്കുന്ന ഏതൊ ഒന്നു്; അതേ ഒരു അമൂർത്തസാധനംതന്നെ എന്നിൽ കുടികൊള്ളുന്നുണ്ടു്. ഇതാ, ഈ ന്യായങ്ങളെക്കൊണ്ടാണു് പ്രൊഫസർ വുണ്ടിനേറയും (Wundt) മറും അബദ്ധസിദ്ധാന്തത്തെ ഖണ്ഡിക്കുന്നതു്.

മാത്യു. പ്രൊഫസറേ! ഈ ന്യായങ്ങളത്രയും അതിവ്യാപ്തിയായ

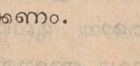
വിചാരം (Supersensuous thought) ഒന്നിനെമാത്രം ആസ്പദമാക്കീട്ടുള്ളവയാണെന്ന് അങ്ങയെ ധരിപ്പിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

ഫ്റാൻസിസ്. ശരിയാണ്. നമ്മിൽ അഭൗതികമായ ഒരു മൂലതത്വം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നുണ്ടെന്നുള്ള സുദൃഢമായ അനുമാനം അവയിൽനിന്നാണ സിദ്ധിക്കുന്നത്.

മാതൃ. എന്നാൽ ഓരോ വിചാരവും ആത്മാവു് അമൂർത്തമാണെന്നുള്ളതിലേയ്ക്കുള്ള തെളിവാണെന്നല്ലേ അവിടന്നു ആദ്യമേ പ്രസ്താവിച്ചതു്? നമുക്കു ഇന്ദ്രിയപരമായ (Sensuous) വിചാരങ്ങളുമുണ്ടല്ലോ. അവയ്ക്കു് അതിന്ദ്രിയതത്വമൊന്നും തന്നെയില്ലെന്നുള്ളതു തീർച്ചയല്ലേ?

ഫ്റാൻസിസ്. എന്റെ പ്രസ്താവത്തെ ഞാൻ പിൻവലിക്കുന്നില്ല. അതിന്ദ്രിയമായവയെ നാം ഏതു ശക്തികൊണ്ടു ഗ്രഹിക്കുന്നോ ആ ശക്തികൊണ്ടുതന്നെയാണു ഇന്ദ്രിയപരമായ വിഷയത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വിചാരങ്ങളേയും നാം രൂപവൽക്കരിക്കുന്നതു്. ഒരേ വിചാരവാഹി, അഥവാ, ഒരേ വിചാരശക്തിതന്നെ — (thought power) ഇന്ദ്രിയപരവും ഇന്ദ്രിയാതീതവുമായ സംഗതികളെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുകയും അവ രണ്ടിനേയും തമ്മിൽ താരതമ്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. ഏതു മൂലതത്വത്തിൽനിന്നു് നമ്മുടെ അതിന്ദ്രിയമായ വിചാരങ്ങൾ ഉത്ഭവിക്കുന്നുവോ അതു് ഒരമൂർത്ത മൂലതത്വമാണ്. അമൂർത്തമായ മൂലതത്വത്തിൽനിന്നു് അമൂർത്തമായ പ്രവൃത്തികൾ, അഥവാ, അഭൗതികമായ പ്രവൃത്തികൾ മാത്രമേ പുറപ്പെടുകയുള്ളൂ. ആകയാൽ ഇന്ദ്രിയപരമായ വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള നമ്മുടെ വിചാരങ്ങളും ഒരുവിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ അമൂർത്തങ്ങളാണ്. അതിന്ദ്രിയവിചാരം മുഖേന ആത്മാവു് അമൂർത്തമെന്നു സമർത്ഥിക്കപ്പെടുന്നു. തദ്വാരാ സകല വിചാരങ്ങളും ഇന്ദ്രിയാതീതങ്ങളാണെന്നുള്ള അനുമാനവും സിദ്ധിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ കലാശം നമ്മുടെ ഓരോ വിചാരവും അമൂർത്തമായ ഒരു മൂലതത്വത്തിൽനിന്നു് ഉത്ഭവിക്കുന്നുണ്ടെന്നു സ്പഷ്ടമാകുന്നു. നമ്മുടെ ആശയങ്ങളുടെ (ആകയാൽ സകല വിചാരങ്ങളുടേയും) സാമാന്യത (universality) ആത്മാവിന്റെ അമൂർത്തതയെ തെളിയിക്കു

ന്ന വേറൊരു ന്യായമാണ്. നമ്മുടെ ഒരു ഇന്ദ്രിയത്തിനു ഒരു വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ജ്ഞാനം സമ്പാദിക്കാൻ കഴിഞ്ഞെന്നു വരാം. അതും തിരെ അപൂർണ്ണമായിട്ടും അവ്യക്തമായിട്ടും മാത്രമേ സാധിക്കയുള്ളു. എന്നാൽ രണ്ടോ, മൂന്നോ, പത്തോ പടങ്ങളിൽ നിന്നോ, പ്രതിമകളിൽനിന്നോ ചിന്താമുഖേന ഒരു സാമാന്യാകാരമായ (General image) രൂപവൽക്കരിക്കുന്നതിനു് അതിനു ഒരുനാളും സാധ്യമല്ലതന്നെ. മറുവിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ ഒരു സാമാന്യമായ ആശയത്തെ (General idea) ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്നതിനു് ഒരു ഇന്ദ്രിയവും ശക്തമല്ല. ഉദാഹരണമായി, നമുക്കു് ഉപദേശിക്കാവുന്ന സകല മനുഷ്യർക്കും പറവുന്നതായ ഒരു മനുഷ്യാകാരമായ രൂപവൽക്കരിക്കുന്നതിനുള്ള ശക്തി കണ്ണിനില്ല. എന്നാൽ അപ്രകാരം ചെയ്യാൻ ബുദ്ധിക്കു് അല്ലെങ്കിൽ അരൂപിക്കു സുസാധമാണ്. ഇതുയും അങ്ങനെ പറഞ്ഞെന്നേയുള്ളു. എങ്ങനെയായാലും, നമ്മുടെ ഓരോ വിചാരവും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം ആത്മാവു് അമർത്തമാണെന്നു് സാക്ഷാത്തായി തെളിയിക്കുന്നുണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്നു് നോക്കേണ്ടതില്ല. നമ്മുടെ ഉള്ളിൽ ഇന്ദ്രിയാതീതമായ ഒരൊറ്റ വിചാരം ഉണ്ടെന്നു വന്നാൽ അതു ധാരാളം മതി. അങ്ങിനെയൊരു അതീന്ദ്രിയവിചാരം നമ്മിൽ ഉള്ളിടത്തോളം കാലം ഒരു അമർത്തമായ മൂലതത്വവും, അതെ, അമർത്തമായ ഒരു ആത്മാവും നമ്മിൽ അവശ്യമുണ്ടായിരിക്കണം.

NIHIL OBSTAT.

Fr. John Joseph, O. C. D.,

Imprimatur.

✠ Fr. Angelus Maria, O. C. D.,

Ernakulam, *15—5—1932.* *Archiep. Verap.*

Printed and published by Br. James for the 'League,'
Mangalapuzha Seminary, Alwaye P. O.

കത്തോലിക്കാകുടുംബം

മാസംതോറും പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുന്ന ഒരു ലഘുലേഖ.

വരിസംഖ്യ ആണ്ടിൽ നൂ അണ. ഒറ്റപ്രതിക്കു നൂ പൈ.

പന്ത്രണ്ടു കോപ്പിയിൽ കുറച്ചു അയയ്ക്കുന്നതല്ല. അതിനാൽ ആവശ്യമുള്ളവർ പന്ത്രണ്ടിനു മേലോട്ട് എത്രയെങ്കിലും അംഗങ്ങളെക്കൂട്ടി പേരയക്കുവിൻ.

ഏജണ്ടന്മാർക്കു നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള ആനുകൂല്യങ്ങൾ.

കത്തോലിക്കാ കുടുംബത്തിന്റെ ഫൂ മുതൽ പതിനൂറു വരെ പ്രതികൾ ഒന്നിച്ചു് എടുക്കുന്നവർക്കു കത്തോലിക്കാ കുടുംബത്തിന്റെയും ലിഗിന്റെയും ഓരോപ്രതി സൗജന്യമായി കൊടുക്കപ്പെടും. പതിനൂറു പ്രതികൾ ഒന്നിച്ചു എടുക്കുന്നവർക്കു് ലീഗിന്റെയും കുടുംബത്തിന്റെയും ഓരോ പ്രതികൾക്കും പുറമെ ന്യൂണയും; ഓരോ പ്രതികൾ എടുക്കുന്നവർക്കു രണ്ടിന്റെയും ഓരോ പ്രതികൾക്കും പുറമെ ഫൂ ണയും; ഫൂറ എണ്ണം ഒരുമിച്ചു എടുക്കുന്നവർക്കു ടി ഓരോ കോപ്പികൾക്കും പുറമെ ഫൂ ണയും; ഫൂറ-നു ടി. ഓരോപ്രതിയും പൂ. പ ണയും; ഫൂറ-നു ടി. ഓരോ പ്രതിയും പൂ. ഫൂ ണയും; ഫൂറ കോപ്പികൾ ഒന്നിച്ചു എടുക്കുന്നവർക്കു് ടി ഓരോ പ്രതിയും നൂ കയും; പൂറ പ്രതി ഒന്നായി എടുക്കുന്നവർക്കു ടി. ഓരോപ്രതിയും നൂ. പ ണയും ആണ്ടിനാൽ സൌജന്യമായി കൊടുക്കപ്പെടുന്നതാകുന്നു.

ഒരു കർത്താവും; ഒരു വിശ്വാസവും.

ആംഗ്ലിക്കൻ സഭയിലെ ഒരുത്തമ വൈദികസന്ന്യാസിയും സുപ്രസിദ്ധ മതപ്രസംഗകനുമായിരുന്ന റവ. വെർണൻജോൺസനാൽ വിരചിതമായ "One Lord; One Faith" എന്നവിശ്വപ്രസിദ്ധമായ ഗ്രന്ഥത്തെപ്പറ്റി കേൾക്കാത്തവർ ആരുണ്ടു്! പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥം ഇന്നു പതിനൊന്നു ഭാഷകളിൽ വിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെട്ടുകയും മൂലഗ്രന്ഥത്തിനു രണ്ടു മാസത്തിനുള്ളിൽ പതിനൊന്നു പതിപ്പുകൾ ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. ഇതിന്റെ മലയാളവിവർത്തനം "ഒരു കർത്താവും ഒരു വിശ്വാസവും" എന്ന പേരിൽ ഇതാ പുറത്തായിരിക്കുന്നു. വില. ന്യൂണ. മാത്രം.

Registered No. T. 123. L. No. 227.

ദാവീദിന്റെ

സംകീർത്തനങ്ങൾ

പഴയനിയമഗ്രന്ഥത്തിലെ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ടതും സ്തോത്രഗീതങ്ങൾ എന്നു് അപരനാമമുള്ളതുമായസങ്കീർത്തനങ്ങൾ ഇതാ, വുൽഗാത്തായിൽ'നിന്നു് ശ്രേഷ്ഠാനുമതിയോടുകൂടി തർജ്ജമചെയ്തു്, പ്രശീത്താഎന്ന സുറിയാനി ഗ്രന്ഥവുമായി ഒത്തുനോക്കി, പാഠഭേദങ്ങൾ പ്രത്യേകം നോട്ടുചെയ്തും, അവശ്യം വേണ്ട വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ അവിടവിടെ ചേർത്തും, മംഗലപ്പുഴ ജൂബിലിമെമ്മോറിയൽപ്രസ്സിൽ തയ്യാറായി വരുന്നു. ആവശ്യക്കാർ ഉടനെ അപേക്ഷിക്കുക.

ചരിത്ര പ്രസിദ്ധനായ വാഴ്ത്തപ്പെട്ട "തോമസ് മൂറി"ന്റെ ജീവചരിത്രം ലീഗിന്റെ ഒരു മാന്യമിത്രം തയ്യാറാക്കിവരുന്നുയെന്നുള്ള വിവരം ഞങ്ങളെ അറിയിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഭക്തഗാനമാലിക.

ലീഗിൽനിന്നും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരുന്ന "ഭക്തഗാനമാലിക" എന്ന പാട്ടുപുസ്തകം ഒന്നാംഭാഗം മൂന്നാംപതിപ്പും രണ്ടും മൂന്നും ഭാഗങ്ങളുടെ രണ്ടാംപതിപ്പും തയ്യാറായി വരുന്നു. ആവശ്യക്കാർ ഉടനെ അപേക്ഷിക്കുക. വില ണ. ൧ വീതം.

ആഘോഷമായ സ്ലീവാപ്പാഠ.

ആഘോഷമായ സ്ലീവാപ്പാഠ എന്ന ചെറുപുസ്തകത്തിന്റെ രണ്ടാം പതിപ്പും ഇതാ തയ്യാറായിരിക്കുന്നു. വലിയ നോമ്പുകാലത്തു പ്രത്യേകിച്ചു ഉപയോഗപ്രദമായ ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ വില ണ. ൧ പൈ. ൫.

എന്റെ ആദ്യകുർബാന കൈക്കൊള്ളൽ (പരിഷ്കരിച്ച നാലാം പതിപ്പു) വില ണ. ൧. പൈ. ൯ മാത്രം.

സുകൃതജപങ്ങൾ. (പരിഷ്കരിച്ച രണ്ടാം പതിപ്പു) വില പൈ. ൯ മാത്രം.